

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate
Libri Septem**

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Quantae uenerationi semper fuerit, & Romanis, & Iudeis castitas uidalis
cap. xvi

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

rex meus alicui copulari uiro, non tam cito abstulisset
mihi uitrum, cuius copula placuerat: sed quia me parum
idoneam coniugali uitæ cognouerat, uiroq; minime pla-
citaram, & illum coniugali vinculo absoluit tempestive,
& properauit me è graui fugo seruitutis eripere, suauitus
continentia lugum cervicibus meæ mentis imponens.
Sanctissimum sanè consilium, & christianis fœminis in
primis attendendum. Quid uero q; tam consentanea
est naturæ uiduitatis huius obseruantia, ut sit bigamia na-
tura ipsa quibusdam etiam uolucibus in uisa: Legitur
enim de turture, q; amissio pari pertesa thalamos, mas-
risq; consortium, æuum solitaria exigat. Est & cornicū
genus (ut legitur) quæ id moris seruant, ut compari ex-
tincto altera uidua degat.

Quantæ uenerationi semper fuerit & Romanis,
& Iudæis castitas uiduæ. Cap. XVI.

Sed non est cur mirum uideri debeat si christianis
fœminis uiduitas tantopere commēdetur: quum
& apud Ethnicos, & præsertim Romanos, ea tan-
to semper honori habita fuerit, ut uiduæ: quæ uno con-
tentæ fuissent matrimonio, in morte corona pudicitiæ,
palam, publiceq; donarentur: qua coronatae, ueluti triū
phantes, cum summa laude efferrentur. Id etiam hono-
ris iidem ipsi Romani uiduali pudicitiæ deferebant, ut
in nuptiis nulli pronubæ attingere nouam sponsam li-
ceret, nisi quæ uni tantum uiro nupsisset: quæ uero nu-
psisset denuo, uel multis, eam ut impuram, & profanam
ac, malii ominis procu à felicibus nuptiis esse uolebat.
Existimabant enim prisci illi sapientes, illius præsertim
matronæ incorruptum esse animum, quæ post deposi-
tam semel uirginitatem, in publicum nolet rursum egre-
di. Nec iniuria, quum multorum matrimoniorū expes-
tientia, nil, nisi certum intemperatiæ signum præseferre

F lli

DE COELIBATV

uideatur. Ideo Portiam illam iuniorem pudicissimam fœminam laudanti cuidam mores cuiuspiā illustris matronæ, quæ tñ secundo nupserat, ita respondisse ferunt. Fœlix, & pudica mulier, nunq̄ præter semel nupsit. Præclarum uerbum, & Catonis prole dignum. Quam ob rem minus mirum si Cornelia, P. Africani filia, & Tyberii Gracchi uxor uiduata marito, Ptolomei regis nuptias spreuerit: et si sibi, & regni, & diadematis communes uices offerret. Sed quanto èt mirabilius potest uideri in ueteri etiam testamento, ubi tantu[m] ubiq[ue] proles fieret, ut sterilitas esset de decori, & probro, uiduitatem tamè uehementissime cōmendari. Sic enim legitur de Iudith. Cōfortatū è cor tuū, eo q[uod] castitatē amaueris, & q[uod] post uitum tuum alterum nesciuersis: ideo manus domini cōfortauit te, & eris benedicta in æternum. Docuit hæc sānè uida non egere consortio uiri in regenda familia pudicam, & prudentem matronam, ut ferè queruntur, quando ipsa intrepide ad hostes transiit, & obtruncato propriis manibus Holophaenis capite, non familiam tam suam, sed etiam patriam acerrime oppressam à longa obsidione liberauit: & quod uniuersus populus longo temporis interuallo non potuit, hæc sola unius noctis mora, sua prudentia studio industria gladioq[ue], conseruit. Nec minus prædicanda est illius pudicæ uiduæ Sareptanæ prudentia: cui nunquam in tam publica pernuria rerum, ac fame, neq[ue] farina in arca, neque oleum in lecytho defecit: quo usq[ue] Helias tandem ad eam Dei iussu perductus, pluuiam, quæ ultra triennium diuino iudicio fuerat intercepta exauistis iam terris redderet: ex qua irrigata siccitate, uberrima repente mesis exorta est, & pristina simul agris omnibus restituta fertilitas.

3. Reg. 17

Viduas præcipuo Dei fauore defensi
di, Cap. XVII,